

Nr 127.

Godkänd av första kammaren den 13 april 1920.

Godkänd av andra kammaren den 13 april 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 16 och 30 §§ i lagen den 12 maj 1897 för Sveriges riksbank.

(Bankoutskottets utlåtande ur 27.)

I en till riksdagen avlåten proposition nr 94 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 13 februari 1920, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Lag

**om ändrad lydelse av 16 och 30 §§ i lagen den 12 maj 1897
för Sveriges riksbank.**

Härigenom förordnas, att 16 och 30 §§ i lagen den 12 maj 1897 för Sveriges riksbank skola erhålla följande ändrade lydelse:

16 §.

Riksbanken äger att såväl vid huvudkontoret som vid avdelningskontoren

a) på deposition avgiftsfritt mottaga penningar att utan räntegottgörelse återbetalas vid anfordran eller å tid, som vid insättningen bestämmes; skolande bevis över sålunda insatta penningar ställas till viss man;

b) likaledes utan avgift eller räntegottgörelse mottaga och å giro-räkning föra penningar med förbindelse att vid anfordran tillhandahålla räkningshavaren vad å räkningen inestår.

I sammanhang med girorörelsen må riksbanken vidtaga de anordningar, som kunna finnas erforderliga för underlättande av betalningsutjämningar (clearing).

Dessutom må fullmäktige kunna åt firmor, som hava växeldiskontering i riksbanken och ej själva driva bankrörelse, öppna upp- och avskrivningsräkning mot räntegottgörelse.

Ävenså må, där omständigheterna sådant påkalla, räntegottgörelse kunna av fullmäktige medgivas för medel innesående å depositions-räkning.

30 §.

Fullmäktig i riksbanken må ej den vara, som icke är svensk medborgare; ej den, som står under förmynderskap eller som är i konkurs-tillstånd; ej den, som är förklarad ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas eller eljest på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning; ej den, som genom utslag, vilket ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till straffpåföljd, varom sist förmäles, eller som är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; ej den, som är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.

Fullmäktig må ej vara ledamot av styrelse i annan bank än sparbank eller postsparbanken.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Frågan om rätt för riksbanken till inlåning mot ränta har vid flerfaldiga tillfällen varit föremål för riksdagens prövning, och hava olika meningar gjort sig gällande beträffande lämpligheten att medgiva riksbanken en dylik rättighet. Nu har Eders Kungl. Maj:t i enlighet med förslag, som framlagts av 1917 års bankkommitté, föreslagit sådan ändring i 1897 års banklag, att möjlighet beredes riksbanken att

medgiva räntegottgörelse för medel, innestående å depositionsräkning. Såsom i statsrådsprotokollet erinras, har bankkommittén i sitt betänkande framhållit två skäl för den ifrågasatta åtgärden. En sådan rätt skulle dels kunna av riksbanken användas såsom hjälpmedel vid fyllande av dess huvuduppgift såsom centralbank eller ett orubbligt upprätthållande av landets valuta, dels skulle den kunna begagnas i syfte att öva inflytande på marginalen mellan privatbankernas in- och utlåningsräntor. Fullmäktige i riksbanken hava också framhållit, hurusom med den ifrågavarande rättighetens begränsning till nyss angivna ändamål densamma så mycket mindre kunde vara till hinder för fullgörandet av riksbankens centralbankuppgift, som rätten efter sannolikhet icke skulle behöva komma till användning annat än rent tillfälligtvis och i mycket begränsad omfattning.

Riksdagen delar denna fullmäktiges mening och vill särskilt understryka, att ifrågavarande bestämmelses införande i lagen givetvis icke medför någon skyldighet för riksbanken att göra bruk därav, utan håller riksdagen före, att blotta tillvaron av densamma med stor sannolikhet skulle vara tillfyllest för vinnande av det åsyftade ändamålet. Man torde ock kunna utgå därifrån, att fullmäktige icke komma att använda den ifrågasatta rätten annat än efter noggrann prövning, att så är av behovet påkallat.

Under sådana förhållanden och då under ärendets behandling några verkligt övertygande skäl mot förslaget lämplighet icke synas hava anförts, har riksdagen för sin del funnit sig böra bifalla detsamma.

Den föreslagna ändringen i 30 § riksbankslagen avser, att verkan av konkurs beträffande behörigheten att vara fullmäktig i riksbanken inskränkes till tid, varunder konkurstillståndet varar. Liknande inskränkning i verkan av konkurs har tidigare gjorts ifråga om behörighet att utöva åtskilliga andra allmänna uppdrag.

Riksdagen har funnit sig böra biträda propositionen även i denna del.

Riksdagen har alltså bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 13 april 1920.

Med undersätlig vördnad.